

ایران پر از مشکل است اما مسئله ندارد

دکتر رضا داوری اردکانی در توضیحی که برای سرمقاله خود با عنوان «ایران و مسائل و مشکلاتش» در شماره شصت و هشتم خبرنامه فرهنگستان علوم نوشته به یک نکته اشاره می کند و می نویسد: «در پانزده شانزده سال اخیر که من در این نشریه قلم می زنم، بارها به صراحت یا به صورت سرپیسته خداحافظی کرده ام اما مثل اینکه همچنان باید آماده نوشتن خداحافظی های دیگر باشم. مگر آنکه مجالی برای آن نماند. نوشته ای که می خوانید نه خداحافظی است و نه گله و شکایت از مشکلات اداری بلکه ادامه کوششی است که در طی دهه های اخیر برای درک وضع موجود کشور و اندیشیدن به آینده امور دانسته ام و کمتر به آن التفات شده است. شاید لحن نوشته اندکی تلخ باشد و کسانی بگویند یأس آور است. اندیشیدن به مشکلات و سعی در طرح مسائل نباید مایه یأس شود بلکه نور امید در دل ها می افروزد. سخن روشن کننده، یأس آور نیست. در این نوشته روزن هیچ امیدی بسته نشده است اصلاً اگر جایی امیدی باشد با حرف بدبینان از میان نمی رود ولی جایی که امید نیست، آن را پدید باید آورد. شاید توجه و تذکر به وضع خود و کشور و آنچه دارد می گذرد و پیش می آید و خردی که کارها با آن صورت می گیرد، بسیار دشوار و اندکی دردآور باشد ولی مگر با گریز از درد و پناه بردن به مسکن، بیماری علاج می شود؟ مسکن لازم است اما مسئله یا مسائل کشور را باید شناخت. همه باید مسئولیت وضع کشور را هر چه باشد خوب یا بد به عهده بگیرند و ببینند که ایران چگونه می تواند ایرانی که ایرانیان آن را دوست می دارند بشود. آنچه می خوانید نه خوش بینانه است نه بدبینانه. کوششی است برای آشنایی با وضع کنونی زندگیمان و دعوت به اندیشیدن در باب آینده ایران.» رئیس فرهنگستان علوم با این مقدمه مخاطبان را دعوت به خواندن سرمقاله اش می کند. در ادامه می توانید با کلیک کردن عنوان مقاله، متن کامل را مطالعه کنید

[ایران و مسائل و مشکلاتش](#)

